

TAAHA

﴿ ٢٠ ﴾ سُورَةُ طه

طه Sûresi mekkîdir. İbni Abbastan ve Cabir ibni Zeydden (radiyallahü anhüm) rivayet olunduğuna göre sûrei «Meryem» den sonra nâzil olmuştur.

Âyetleri - Kûfi ta'dâdında yüz otuz beş, Hicazî de yüz otuz dört, Basrîde yüz otuz iki, Şamîde yüz kırktır.

Kelimeleri - Bin üç yüz kırk bir.

Harfleri - Beş bin iki yüz kırk ikidir.

Fasılası - ﴿يَوْم﴾ و م ي ا ح harfleridir. Mim «غشيم» vav «ضلوا» dadır.

Bu Sûrenin bir ismi de « سورة الكليم » olduğunu Alûsî, Sehavînin Cemali kurrasından naklen

zikretmiştir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
﴿١﴾ طه ﴿٢﴾ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ﴿٣﴾ إِلَّا
تَذْكَرَةً لِمَنْ يَخْشَى ﴿٤﴾ تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ
الْعُلَى ﴿٥﴾ الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٦﴾ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٧﴾
وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٨﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٩﴾

sh:»3318

﴿٩﴾ وَهَلْ آتَيْكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿١٠﴾

Meali Şerifi

طه 1 Kur'anı sana bedbaht olası diye indirmedik 2 Ancak saygısı olana tezkir için 3 Bir tenzil olarak
indirdik o yaradandan ki hem Arzı yarattı hem o yüksek yüksek Gökleri 4 O rahmâni Arş üzerine istivâ
buyurdu 5 Bütün Semavâttakiler ve bütün Arzdağlar ve bütün bunların aralarındakiler ve bütün yerin
dibindekiler hep onun 6 Sen bu sözü 'lan edeceksen de o hem sirri bilir hem daha gizlisini 7 Allah, başka
tanrı yok ancak o Hep onundur o en güzel isimler (esmâihusnâ) 8 Hem geldi mi Musânın kıssası sana?
9

1. ﴿طه﴾ طه - Allahü a'lem, emsali gibi hurufi hecadır, esmai husnâdan kasem olduğu

söylenmiş, bazı lûgatlerde ya recûl, behey adam! Demek olduğu da rivayet edilmiştir, bir de طه , «

وطأ» den emri hazır, ha, zamir olarak: bas onu, yâhud çiğne onu, diye Resulullah'a hitab olduğu

zikredilmiştir. Çünkü Resulullah, teheccüdünde bir ayak üzerinde durmakla iki ayağı da yere basması

emrolunmuştur. Zamir, kademe, yâhud Arza raci'dir. Bu vechile ayağını bas, yâhud Arzı çiğne demek de

olabilir. Bu ma'nâ mühimdir. Şu kadar ki buna göre «طاها» ta ha» yazılması lâzım gelirdi.

5. ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ - İstivâ mes'elesi için sûrei «A'raf» a bak.

7. ﴿يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾ - Sırr içinden kendine söylediğin, ahfâ olacak fakat henüz

olmamış bulunandır. Yâhud sırr başkasına gizli söylediğin, ahfâ, nefsinde gizlediğindir. Bir de «ahfâ» fi'li

mazı olmak üzere ma'nâ verilmiştir, ya'ni kulların sırrını bilir kendi sırrını ise gizlemiştir. 8.

﴿الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ - Bir hadîsi şerifte doksan

sh:»3319

dokuz sayılmış ve bunu sayan, Cennete girer buyurulmuştur.

﴿١٠﴾ اِذْ رَأَى نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَعَلِّي
آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدٍ عَلَى النَّارِ هُدًى ﴿١١﴾ فَلَمَّا
آتَيْهَا نُودِيَ يَا مُوسَى ﴿١٢﴾ إِنِّي أَنَا رَبُّكَ فَاخْلَعْ نَعْلَيْكَ
إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿١٣﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا
يُوحَى ﴿١٤﴾ إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ
الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٥﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِتُجْزَى

كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَى ﴿١٦﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا
 وَاتَّبَعَ هَوِيَهُ فَتَرَدَّى ﴿١٧﴾ وَمَا تِلْكَ بِيَمِينِكَ يَا مُوسَى ﴿١٨﴾
 قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهشُّ بِهَا عَلَى غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا
 مَآرِبٌ أُخْرَى ﴿١٩﴾ قَالَ أَلْقِهَا يَا مُوسَى ﴿٢٠﴾ فَأَلْقَاهَا فَإِذَا
 هِيَ حَيَّةٌ تَسْعَى ﴿٢١﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَنُعِيدُهَا سِيرَتَهَا
 الْأُولَى ﴿٢٢﴾

sh:»3320

﴿٢٢﴾ وَأَضْمَمْ يَدَكَ إِلَى جَنَاحِكَ تَخْرُجَ بَيْضَاءَ مِنْ غَيْرِ سَوَاءٍ
 آيَةً أُخْرَى ﴿٢٣﴾ لِنُرِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَى ﴿٢٤﴾ اذْهَبْ
 إِلَى فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَى ﴿٢٥﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي
 ﴿٢٦﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٧﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي
 ﴿٢٨﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٢٩﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي
 ﴿٣٠﴾ هَارُونَ أَخِي ﴿٣١﴾ اشْدُدْ بِهِ أَزْرِي ﴿٣٢﴾ وَأَشْرِكْهُ
 فِي أَمْرِي ﴿٣٣﴾ كَى نُسَبِّحَكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾ وَنَذْكُرَكَ كَثِيرًا

﴿٣٥﴾ إِنَّكَ كُنْتَ بِنَا بَصِيرًا ﴿٣٦﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ
يَا مُوسَى ﴿٣٧﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَى ﴿٣٨﴾ إِذِ
أَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّكَ مَا يُوحَىٰ ﴿٣٩﴾ أَنْ اقْذِفِيهِ فِي التَّابُوتِ
فَاقْذِفِيهِ فِي الْيَمِّ فَلْيُلْقِهِ الْيَمُّ بِالسَّاحِلِ يَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لِي وَعَدُوٌّ
لَهُ وَالْقَيْتُ عَلَيْكَ مَحَبَّةً مِنِّي وَلِتُصْنَعَ عَلَىٰ عَيْنِي ﴿٤٠﴾ إِذِ
تَمْشَىٰ أُخْتُكَ فَتَقُولُ هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ مَن يَكْفُلُهُ فَرَجَعْنَاكَ إِلَىٰ
أُمِّكَ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا تَحْزَنَ ۗ وَبَقَلْتَنِي نَفْسًا فَنَجَّيْنَاكَ مِنَ الْغَمِّ
وَفَتَّنَاكَ فُتُونًا فَلَبِثْتَ سِنِينَ فِي أَهْلِ مَدْيَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلَىٰ قَدَرٍ
يَا مُوسَى ﴿٤١﴾

sh:»3321

﴿٤١﴾ وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤٢﴾ إِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي
وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٣﴾ إِذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٤﴾
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لِّيْنَا لَعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٥﴾ قَالَا رَبَّنَا
إِنَّا نَخَافُ أَنْ يُفْرِطَ عَلَيْنَا أَوْ أَنْ يَطْغَىٰ ﴿٤٦﴾ قَالَ لَا

تَخَافَا إِنِّي مَعَكُمَا أَسْمَعُ وَأَرَى ﴿٤٧﴾ فَاتِيَاهُ فَقُولَا إِنَّا
رَسُولَا رَبِّكَ فَارْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَا تَعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ
بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى ﴿٤٨﴾ إِنَّا قَدْ
أُوْحِيَ الْيَنَّا أَنَّ الْعَذَابَ عَلَيَّ مَنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى ﴿٤٩﴾ قَالَ
فَمَنْ رَبُّكُمَا يَا مُوسَى ﴿٥٠﴾ قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ
خَلْقَهُ ثُمَّ هَدَى ﴿٥١﴾ قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَى ﴿٥٢﴾
قَالَ عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسَى
﴿٥٣﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَكَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا
وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَتَّى ﴿٥٤﴾

sh:»3322

﴿٥٤﴾ كُلُوا وَارْعَوْا أَنْعَامَكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَاتٍ لِأُولِي
النُّبُوَّةِ

Meali Şerif

Bir vakit o beni ateş gördü de ehline durun, dedi: benim gözüme bir ateş ilişti belki size ondan bir yalın getiririm, yâhud üzerinde bir kılağuz bulurum 10 Vaktâki ona vardı kendine şöyle nidâ olundu 11 Ya Musâ haberin olsun benim, ben rabbim, hemen papuşlarını çıkar çünkü sen mukaddes vadide tuvasın 12 Ve ben, seni ihtiyar buyurdum şimdi verilecek vahyi dinle 13 Hakikaten benim ben Allah, benden başka ilâh yok 14 Onun için bana ibadet et ve zikrim için namaz kıl 15 Çünkü saat muhakkak gelecek, ben, hemen hemen onu gizliyorum ki her nefis sa'yiyle cezalansın, binaenaleyh sakın ona inanmayıp da kendi hevasına uyan kimse seni ondan alıkoymasın sonra helâk olursun 16 O yeminindeki de ne ya Musâ? 17 O dedi: asâm, üzerine dayanırım ve onunla davranlarıma yaprak çırparım, benim onda daha diğer hacetlerim de vardır 18 Buyurdu ki bırak onu ya Musâ! 19 Bıraktı ne baksın o bir yılan olmuş koşuyor 20 Tut onu, buyurdu: ve korkma biz onu evvelki sîretine iade edeceğiz 21 Bir de elini koynuna sok, çıksın bembeyaz bir afetsiz diğer bir âyet olarak 22 ki sana en büyük âyetlerimizden gösterelim 23 Git Fir'avna zira o pek azdı 24 Dedi: ya rab! benim göğsüme genişlik ver 25 Ve bana işimi kolaylaştır 26 Ve dilimden ukdeyi çöz * Sözüümü iyi anlasınlar 28 Ve bana ehlimden bir vezir ver o Kardeşim Harunu 30 Onunla sırtımı pekit 31 Ve onu işimde şerik et 32 Ki seni çok tesbih edelim 33 Ve çok zikreyleyelim 34 Şüphe yok ki sen bizi görüp

duruyorsun 35 Haydi! Buyurdu: irdirildin dileğine ya Musâ 36 Şanıım hakkı için biz lûtfeylemiştik sana diğer
bir defa daha 37 O vakit ki anana verilen şu ilhamı verdik 38 Onu tabut içine koy da deryayı bırak derya da
onu sahile, bıraksın, onu hem bana düşman hem ona düşman biri alsın, ve üzerine benden bir sevgi
koydum ki hem nezaretim altında yetiştirilesin 39 O vakit hemşiren gidiyor da diyordu: "ona

sh:»3323

iyi bakacak birini buluvereyim mi size?" Bu suretle seni anana iade ettik ki gözü aydın olsun da mahzun
olmasın, hem bir adam öldürdün de seni gamdan kurtardık, ve türlü mihnetlerle seni imtihan ettik bu
sebeble senelerce Ehli Medyen içinde kaldın, sonra da bir kader üstüne geldin ya Musâ 40 Ben seni
kendim için yetiştirdim 41 Git âyetlerimle sen ve biraderin Ve benim zikrimde gevşeklik etmeyin 42 Fir'avna
gidin çünkü o pek azdı 43 Varın da ona belki dinler veya korkar diye yumuşak dille söyleyin 44 Rabbenâ
dediler, korkarız ki bize şiddetle saldırır, yâhud tuğyanını artırır 45 Korkmayın buyurdu: çünkü ben sizinle
beraberim, işitirim ve görürüm 46 Haydin varın da ona deyin ki haberin olsun biz rabbının Resulleriyiz, artık
Benî İsrâîli bizimle gönder ve onları ta'zib etme, biz sana rabbından bir âyetle geldik, selâm da doğruya

tabi' olanadır47 İnan ki bize şöyle vahyolundu: her halde azâb, tekzib edin yüz çevirenedir 48 Hele, dedi:

sizin rabbınız kim ya Musâ? 49 Bizim dedi: rabbımız her şey'e hilkatini veren sonra da yolunu gösterendir

50 Dedi: ya öyle ise kuruniûlânın hali ne?51 Onun dedi: ilmi rabbımın ındinde bir kitabdadır, rabbım

şaşmaz ve unutmaz 52 O ki sizin Arzı bir beşik yaptı ve onda size yollar açtı ve Semadan bir su indirdi de

bu sebeble muhtelif nebattan çiftler çıkarmaktayız 53 Hem yiyiniz hem hayvanlarınızı güdünüz, her halde

bunda ülinnühâ için çok âyetler var 54

51. ﴿قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولَىٰ﴾ Fir'avn dedi ki ya öyle ise kuruni ûlânın

hali ne? -Ya'ni dediğin gibi her şeyin hilkatini verdikten sonra hidayet edip olunu dahi göstermiş ise kururi

ûlâ neye o hidayete irmemiş de putlara tapmış? Neye cehalette kalmış? Fir'avn, bu suretle Allah tarafından

hidayet ve irşadı ve binaenaleyh nübüvveti inkâr etmek istiyor. Fir'avn kuruni ûlâ demekle kendi zamanına

tekaddüm eden karınları kasdetmiş olmakla beraber kendisi de onlardan ayrılmak istemediği cihetle o

kuruna dahil olmuş bulunuyor.

sh:»3224

Sûrei «Kasas» ta geleceği üzere Kur'an lisanında kuruni ûlâ Fir'avnın helâkiyle hıtam bulmuştur.

Bu nükteye mebnî olmalıdır ki Hazreti Musâ cevabda Allah onlara da Peygamberler gönderdi

﴿عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ﴾ şöyle dedi ﴿قَالَ﴾ ya'ni deyinmeyip de 52.

onların hali bana gâibdir gaybe ilim de ancak rabbımın indinde bir kitabdadır. Onların hali ne olduğunu ve

ne olacağını ancak o, bilir her halde ﴿لَا يَضِلُّ رَبِّي وَلَا يَنْسِي﴾ rabbım şaşmaz ve

unutmaz - o, yol göstermiş, onlar, kabul etmemişlerdir, zira 53. ﴿الَّذِي﴾ o rabbımdır ki

﴿فَاخْرَجْنَا بِهِ﴾ ilh... Bu görülen bir hidayettir. ﴿جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا﴾

- burada gıyabdan tekellüme iltifat vardır ﴿النُّهَى﴾ - نهى bătıla ve fena şeylere uymaktan

nehyeden akıl demektir.

﴿٥٥﴾ مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً
أُخْرَى ﴿٥٦﴾ وَلَقَدْ أَرَيْنَاهُ آيَاتِنَا كُلَّهَا فَكَذَّبَ وَأَبَى ﴿٥٧﴾
قَالَ أَجِئْتَنَا لِتُخْرِجَنَا مِنْ أَرْضِنَا بِسِحْرِكَ يَا مُوسَى ﴿٥٨﴾
فَلَنَأْتِيَنَّكَ بِسِحْرٍ مِثْلِهِ فَاجْعَلْ بَيْنَنَا وَبَيْنَكَ مَوْعِدًا لَأُنْخَلِفَهُ نَحْنُ
وَلَا أَنْتَ مَكَانًا سُوًى ﴿٥٩﴾ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ
يُحْشَرَ النَّاسُ ضُحًى ﴿٦٠﴾ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ

آتَى ﴿٦١﴾ قَالَ لَهُمْ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ كَذِبًا
فَيَسْحَتِكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى ﴿٦٢﴾

sh:»3325

﴿٦٢﴾ فَتَنَازَعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ وَأَسْرُوا النَّجْوَى ﴿٦٣﴾ قَالُوا
إِنْ هَذَا لَسَاحِرَانِ يُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ
بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرِيقَتِكُمُ الْمُثْلَى ﴿٦٤﴾ فَاجْمَعُوا كَيْدَكُمْ
ثُمَّ اتُّوْا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنِ اسْتَعْلَى ﴿٦٥﴾ قَالُوا يَا
مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ﴿٦٦﴾ قَالَ
بَلِ الْقَوْمَ الْأَقْوَامُ فَإِذَا جِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا
تَسْعَى ﴿٦٧﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُّوسَى ﴿٦٨﴾ قُلْنَا لَا
تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٩﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا
صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى
﴿٧٠﴾ فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى
﴿٧١﴾ قَالَ آمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ إِنَّهُ لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي

عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ فَلَا قَطْعَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلِكُمْ مِنْ خِلَافٍ
وَأَصْلَبِنَكُمْ فِي جُدُوعِ النَّخْلِ وَلِتَعْلَمَنَّ أَيْنَا أَشَدُّ عَذَابًا وَأَبْقَى
﴿٧٢﴾ قَالُوا لَنْ نُؤْتِرَكَ عَلَى مَا جَاءَنَا مِنَ الْبَيْنَاتِ وَالَّذِي
فَطَرْنَا فَاقْضِ مَا أَنْتَ قَاضٍ إِنَّمَا تَقْضِي هَذِهِ الْحَيَاةَ

الدُّنْيَا ﴿٧٢﴾

sh:»3326

﴿٧٣﴾ إِنَّا أَمْنَا بِرَبِّنَا لِيَغْفِرَ لَنَا خَطَايَانَا وَمَا أَكْرَهْتَنَا عَلَيْهِ
مِنَ السِّحْرِ وَاللَّهُ خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿٧٤﴾ إِنَّهُ مِنْ يَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمًا
فَإِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لَا يَمُوتُ فِيهَا وَلَا يَحْيَى ﴿٧٥﴾ وَمَنْ يَأْتِهِ مُؤْمِنًا
قَدْ عَمَلَ الصَّالِحَاتِ فَأُولَئِكَ لَهُمُ الدَّرَجَاتُ الْعُلَى ﴿٧٦﴾
جَنَّاتٍ عِدْنٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ
جَزَاءُ مَنْ تَزَكَّى ﴿٧٦﴾

Meali Şerifi

Sizi o Arzdan yarattık, yine sizi ona iade edeceğiz hem de ondan sizi diğer bir defa daha çıkaracağız 55

Kasem olsun biz, ona âyetlerimizin hepsini gösterdik, öyle iken o yine yalan dedi dayattı 56 Sen, dedi:

sihrinle bizi yerimizden çıkarmak için mi geldin bize ya Musâ! 57 O halde bilmiş ol ki biz de onun gibi bir

sihir sana yapacağız, şimdi sen, seninle aramızda bir mîad ta'yin et ki ne senin ne bizim hulf etmiyeceğimiz

denk bir mahall olsun 58 Size mîad, dedi: ziyet günü ve nâsın toplanacağı kuşluk vakti 59 Bunun üzerine

Fir'avn tedbire girişti, bütün hîlesini derdi topladı da sonra geldi 60 Musâ onlara veyl sizlere, dedi: Allaha

yalanı iftira etmeyin sonra bir azâb ile kökünüzü keser, filhakıka iftira eden hâib oldu 61 Şöyle ki: aralarında

işlerine kavraştılar ve gizli fısıldaştılar 62 Her halde dediler: bunlar iki sihirbaz, sizi yerinizden çıkarmak ve

nümunei imtisal olan tariukatınızı gidermek istiyorlar 63 siz de bütün hîlenize ittifak edin, sonra da saf

halinde gelin, bu gün üstün gelen, muhakkak felâhı buldu 64 Ya Musâ! Dediler: ya at, yâhud ilk atan biz

olalım 65

sh:»3327

Haydin siz atın dedi, ne baksın onların ipleri ve sopaları sihirlerinden ona öyle tahyil olunuyor ki cidden

bunlar koşuyorlar 66 Birdenbire Musâ içinde bir nevi' korku duydu 67 Korkma dedik: çünkü sensin üstün

sen 68 Ve elindekini bırakıver, o onların yaptıklarını yalar yutar, çünkü onların yaptıkları sırf sihirbaz

hilesidir, sihirbaz ise her nerede olsa felâh bulmaz 69 Binnetice bütün sihirbazlar secdeye kapandılar,

Harun ile Musânın rabbına iyman ettik dediler 70 Ya! Dedi: ben size izin vermeden ona iyman ettiniz ha? O

her halde size sihri öğreten büyüğünüz, o halde ahdim olsun ben ve elbet sizin ellerinizi ve ayaklarınızı

çaprazlama keseceğim ve elbette sizleri hurma dallarına asacağım, ve her halde bileceksiniz ki hangimiz

azâbca daha şiddetli ve daha bakalı? 71 İhtimali yok dediler: bize gelen bu açık mu'cizelere ve bizi

yaratana karşı seni tercih edemeyiz, artık neye hukmün geçer, ne yapabilirsen yap, senin olsa olsa bu

Dünya hayata hukmün geçer 72 Doğrusu biz günahlarımıza ve bizi zorladığın sihre karşı bize mağrifet

etsin diye rabbımıza iyman ettik, Allah, hem daha hayırlı hem daha bakalıdır 73 Her kim rabbına mücrim

olarak varırsa şüphesiz ki ona Cehennem var onda ne ölür ne dirilir 74 Her kim de ona mü'min olarak salih

ameller işlemiş bir halde varırsa işte onlara en yüksek dereceler var 75 Adin Cennetleri altından nehirler

akar, onlarda muhalled olarak kalacaklar, ve o işte temizlenen kimsenin mükâfatı 76

﴿٧٧﴾ وَلَقَدْ أَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي فَاصْرَبْ لَهُمْ
طَرِيقًا فِي الْبَحْرِ يَبَسًا لَا تَخَافُ دَرَكًا وَلَا تَخْشَىٰ ﴿٧٨﴾

فَاتَّبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ بِجُنُودِهِ فَغَشِيَهُمْ مِنَ الْيَمِّ مَا غَشِيَهُمْ ﴿٧٩﴾
وَأَضَلَّ فِرْعَوْنُ قَوْمَهُ وَمَا هَدَىٰ ﴿٨٠﴾ يَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَدْ
أَنْجَيْنَاكُمْ مِنْ عَدُوِّكُمْ وَوَعَدْنَاكُمْ جَانِبَ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَنَزَّلْنَا
عَلَيْكُمْ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوىٰ ﴿٨١﴾

sh:»3328

﴿٨١﴾ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَلَا تَطْغَوْا فِيهِ فَيَحِلَّ
عَلَيْكُمْ غَضَبِي وَمَنْ يَحِلِّ عَلَيْهِ غَضَبِي فَقَدْ هَوَىٰ ﴿٨٢﴾ وَإِنِّي
لَغَفَّارٌ لِّمَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا ثُمَّ اهْتَدَىٰ ﴿٨٣﴾ وَمَا
أَعَجَلَكَ عَنْ قَوْمِكَ يَا مُوسَىٰ ﴿٨٤﴾ قَالَ هُمْ أَوْلَاءِ عَلَىٰ أَثَرِي
وَعَجَلْتُ إِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضَىٰ ﴿٨٥﴾ قَالَ فَاِنَّا قَدْ فَتَنَّا قَوْمَكَ
مِنْ بَعْدِكَ وَأَضَلَّهُمُ السَّامِرِيُّ ﴿٨٦﴾ فَرَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ
غَضِبَانَ أَسْفًا قَالَ يَا قَوْمِ أَلَمْ يَعِدْكُمْ رَبُّكُمْ وَعَدَّا حَسَنًا أَفَطَالَ
عَلَيْكُمْ الْعَهْدُ أَمْ أَرَدْتُمْ أَنْ يَحِلَّ عَلَيْكُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّكُمْ
فَاخْلَفْتُمْ مَوْعِدِي ﴿٨٧﴾ قَالُوا مَا أَخْلَفْنَا مَوْعِدَكَ بِمَلِكِنَا

وَلَكِنَّا حُمَلْنَا أَوْزَارًا مِنْ زِينَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْنَاهَا فَكَذَلِكَ أَلْقَى
السَّامِرِيُّ ﴿٨٨﴾ فَأَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلًا جَسَدًا لَهُ خُورٌ فَقَالُوا
هَذَا إِلَهُكُمْ وَإِلَهُ مُوسَىٰ فَنَسِيَ ﴿٨٩﴾ أَفَلَا يَرَوْنَ إِلَّا يَرْجِعُ
إِلَيْهِمْ قَوْلًا وَلَا يَمْلِكُ لَهُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا ﴿٩٠﴾

sh:»3329

Meali Şerifi

Ve filhakıka Musâya şöyle vahyettik: kullarımla geceleyn yürü de onlara denizde kuru bir yol aç,
yetiilmekten korkmazsın ve perva etmezsin 77 Derken Firavn ordularıyla onları ta'kib etti, kendilerini de
deryadan saran sarıverdi 78 Velhasıl Firavn kavmini dalâlete sürükledi, hidayete götürmedi 79 Ey Benî
İsraîl! Sizi düşmanınızdan kurtardık ve size Tûrun sağ tarafına va'd verdik ve üzerinize kudret helvası ve
bıldırcın indirdik 80 Size verdiğimiz rızıkların en hoşlarından yeyin ve hakkında tuğyan etmeyin ki sonra
üzerinize gadabım iner, her kim üzerine de gadabım inerse o uçuruma gider 81 Bununla beraber şübhe
yok ki ben, tevbe eden ve iyman edip salih amel yapan, sonra da doğru giden kimse için gaffarım 82 Hem

seni acele ile kavminden geçiren, ne ya Musâ? 83 Onlar, dedi, benim izim üzerindeler ve ben sana acele
ettim ki rabbim hoşnud olasın 84 Amma dedi: biz senin ardından kavmini fitneye düşürdük, Sâmirî onları
şaşırttı 85 Derhal Musâ kavmine gadabnâk esefnâk olarak döndü, ey kavmim dedi: rabbınız size güzel bir
va'd va'detmedi mi? Zaman mı uzadı? Yoksa üzerinize rabbınızdan bir gadab inmesini arzu ettinizde mi
bana olan va'dinize hulfettiniz 86 Biz dediler, senin va'dine kendiliğimizden hulfetmedik ve lâkin o kavmin
ziynetinden bir takım ağırlıklar yüklenmiş idik, onları ateşe attık, kezalik sâmirî de bıraktı derken onlara bir
dana, böğürmesi var bir cesed çıkardı, bunun üzerine dediler ki işte bu sizin ilâhınız ve Musânın ilâhı fakat
unuttu 87-88 Şu hakikati görmüyorlar mı idi ki o onlara bir söz iade edemiyor ve kendilerine ne bir zarar ne
de bir menfaat iriştirmeğe malik olamıyordu 89

﴿٩٠﴾ وَلَقَدْ قَالَ لَهُمْ هَارُونُ مِنْ قَبْلُ يَا قَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ بِهِ
وَإِنَّ رَبَّكُمُ الرَّحْمَنُ فَاتَّبِعُونِي وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿٩١﴾

sh:»3330

﴿٩١﴾ قَالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَيْهِ عَاكِفِينَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَيْنَا مُوسَىٰ

﴿٩٢﴾ قَالَ يَا هَرُونَ مَا مَنَعَكَ إِذْ رَأَيْتَهُمْ ضَلُّوا ﴿٩٣﴾ إِلَّا
 تَتَّبَعَنِ أَفَعَصَيْتَ أَمْرِي ﴿٩٤﴾ قَالَ يَبْنَومٌ لَا تَأْخُذْ بِلِحْيَتِي وَلَا
 بِرَأْسِي إِنِّي خَشِيتُ أَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَيْنَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَلَمْ
 تَرْقُبْ قَوْلِي ﴿٩٥﴾ قَالَ فَمَا خَطْبُكَ يَا سَامِرِيُّ ﴿٩٦﴾ قَالَ
 بَصُرْتُ بِمَا لَمْ يَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ أَثَرِ الرَّسُولِ
 فَنَبَذْتُهَا وَكَذَلِكَ سَوَّلَتْ لِي نَفْسِي ﴿٩٧﴾ قَالَ فَاذْهَبْ فَإِنَّ
 لَكَ فِي الْحَيَاةِ أَنْ تَقُولَ لَا مِسَاسٌ وَإِنَّ لَكَ مَوْعِدًا لَنْ تُخْلَفَهُ
 وَانظُرْ إِلَى إِلَهِكَ الَّذِي ظَلْتَ عَلَيْهِ عَاكِفًا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ
 لَنَنْسِفَنَّهُ فِي الْيَمِّ نَسْفًا ﴿٩٨﴾ إِنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ الَّذِي لَا
 إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَسِعَ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا ﴿٩٩﴾ كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ
 مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿١٠٠﴾ مَنْ
 أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا ﴿١٠١﴾

﴿١٠١﴾ خَالِدِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ﴿١٠٢﴾

يَوْمَ يَنْفَخُ فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ زُرْقًا ﴿١٠٣﴾
يَتَخَفَتُونَ بَيْنَهُمْ إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ﴿١٠٤﴾ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا
يَقُولُونَ إِذْ يَقُولُ أَمْثَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَبِثْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ﴿١٠٥﴾

Meali Şerifi

Kasem olsun ki önceden Hârun onlara: Ey kavmin siz bununla sırf bir fitneye tutuldunuz ve doğrusu sizin
rabbiniz ancak Rahmandır, gelin bana tâbi' olun ve emrime itaat edin demişti 90 Biz dediler: bunun başına
devam edip durmaktan asla ayrılmayız tâ dönünciye kadar bize Musa 91 Ey Hârun, dedi, sana ne mani'
oldu da bunların dalâlete düştüklerini gördüğün vakıt benim ardımca gelmedin, emrime ısyan mı ettin 92 93
Ey anamın oğlu dedi, sakalımı başımı tutma, emîn ol ki dediğime bakmadın da Benî İsrâil arasına tefrika
düşürdün dersin diye korktum 94 Ya ey sâmirî, senin derdin ne? 95 ben dedi, onların görmediklerini
gördüm de Resulün izinden bir avuç avuçladım da onu attım, ve bana nefsim böyle hoş gösterdi 96 Haydi,
dedi, defol, çünkü sana hayatta şöyle demek var, temas yok, hem sana bir vaîd var ki ona aslâ
hulfedilmiyeceksin, o başını bekleyip durduğun ilâhına da bak, her halde biz onu yakacağız da yakacağız,
sonra da kül edip onu muhakkak deryaya dökeceğiz 97 sizin ilâhınız ancak o Allahdır ki ondan başka ilâh

yok, o ilmi ile her şey'i kuşatmıştır 98 İşte sana böyle - ya Muhammed - geçmişin mühim haberlerinden

kıssa naklediyoruz, şübhe yok ki sana ledünnümüzden bir

sh:»3332

zikir verdik 99 Her kim ondan yüz çevirirse şübhesiz o, Kıyamet günü bir vebal yüklenecek 100 Ebediyyen

onun altında kalacaklar ki onlar için Kıyamet günü o ne fena yüküdür 101 O gün ki sur üfürülecek ve

mücrimler o gün göm gök mahşeri toplayacağız 102 "Ondan fazla durmadınız" diye aralarında gizli gizli

konuşacaklar 103 Gidişce en beri benzerleri "bir günden fazla durmadınız" deyince ne diyeceklerini biz

biliriz 104

﴿١٠٥﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا
﴿١٠٦﴾ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ﴿١٠٧﴾ لَا تَرَى فِيهَا عِوَجًا
وَلَا أَمْتًا ﴿١٠٨﴾ يَوْمَئِذٍ يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ لَعِوَجٍ لَهُ وَخَشَعَتِ
الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا ﴿١٠٩﴾ يَوْمَئِذٍ لَا
تَنْفَعُ الشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا ﴿١١٠﴾

يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِهِ عِلْمًا ﴿١١١﴾
وَعَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَيِّ الْقَيُّومِ وَقَدْ خَابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْمًا
﴿١١٢﴾ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا يَخَافُ
ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ﴿١١٣﴾ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا
فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿١١٤﴾

sh:»3333

﴿١١٤﴾ فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ
قَبْلِ أَنْ يُقْضَى إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ﴿١١٥﴾
وَلَقَدْ عَاهَدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عِزْمًا ﴿١١٦﴾

Meali Şerif

Bir de sana dağlardan soruyorlar, binaenaleyh de ki: rabbim onları un ufra edip savuracak da 105

Yerlerini düpedüz bomboş bırakacak 106 Onda ne bir eğrilik ne bir yumruluk göremiyeceksin 107 O gün

da'vetçiye ı'vicasız tebe'ıyyet edecekler öyle ki Rahmanın heybetinden sesler kısılmıştır, artık bir hışıltıdan

başka bir şey işitmezsin 108 O gün şefaata faide vermez, ancak Rahmânın izin verdiği ve sözüne razı

olduğu kimse müstesnâ 109 O onların önlerindeki ve arkalarındaki bilir, onlar ise onu ilmen ihata

edemezler 110 Ve bütün yüzler o hayyü kayyuma baş eğmiş ve bir zulüm yüklenen cidden hâib olmuştur

111 Her kim de mü'min olarak salih amellerden işlerse o vakit o, ne bir zulümden korkar, ne çiğnenmeden

112 Ve işte onu böyle Arabî bir Kur'an olarak indirdik ve bunda va'iyden türlü şekilde tekrar yaptık, ki belki

korunur takvâ yolunu tutarlar, yahud da o, onlara bir zikir ihdas eyler 113 Demek ki Allah o hak şehinşah

yüksek, çok yüksek, maamafih sana vahyi tamam edilmeden evvel Kur'anı acele etme ve de ki «

رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا» "rabbim artır beni ilimce" 114 Filhakika bundan evvel Âdeme ahid verdik de

unuttu ve biz onda bir azim bulmadık 115

sh:»3334

﴿ ۱۱۶ ﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ

أَبَى ﴿١١٧﴾ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّ هَذَا عَدُوٌّ لَكَ وَلِزَوْجِكَ فَلَا
يُخْرِجَنَّكَمَا مِنَ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ﴿١١٨﴾ إِنَّ لَكَ أَلَّا تَجُوعَ
فِيهَا وَلَا تَعْرَى ﴿١١٩﴾ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى
﴿١٢٠﴾ فَوَسَّوَسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَا آدَمُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَى
شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَّا يَبُلَى ﴿١٢١﴾ فَاكَلَا مِنْهَا فَبَدَتْ لَهُمَا
سَوَاتُهُمَا وَطَفَقَا يَخْصَفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ
رَبَّهُ فَعَوَّى ﴿١٢٢﴾ ثُمَّ اجْتَبَاهُ رَبُّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى
﴿١٢٣﴾ قَالَ اهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمَّا
يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى
﴿١٢٤﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٥﴾ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ
كُنْتُ بَصِيرًا ﴿١٢٦﴾

﴿١٢٦﴾ قَالَ كَذَلِكَ أَتَتْكَ آيَاتُنَا فَنَسِيَتْهَا وَكَذَلِكَ الْيَوْمَ

تُنْسَى ﴿١٢٧﴾ وَكَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ
رَبِّهِ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَدُّ وَأَبْقَى ﴿١٢٨﴾ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ
أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ فِي مَسَاكِنِهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِأُولِي النُّهَى ﴿١٢٩﴾

Meali Şerif

Ve düşün o vakti ki: Melâikeye "Âdem için secde edin" dedik, hemen secde ettiler, ancak İblîs dayattı

116 Bunun üzerine biz de ya Âdem dedik: haberin olsun bu sana ve zevcene düşmandır, sakın sizi

Cennetten çıkarmasın ki sonra bedbaht olursun 117Çünkü senin acıkmaman, çıplak kalmaman oradadır

118 Ve sen orada susamazsın ve Güneşte yanmazsın 119 Derken Şeytan ona vesvese verdi: ey Âdem!

sana kılâğuzluk edeyim mi Huld ağacına ve çürümez mülke? Dedi 120 Bunun üzerine ikisi de ondan

yediler, derhal kendilerine kötü yerleri açılıverdi ve üzerlerine Cennet yaprağından yamamağa başladılar

ve Âdem rabbına asîy oldu da şaşkın düştü 121 Sonra rabbı onu ıstıfa etti de tevbesini kabul buyurdu ve

yol gösterdi 122 Buyurdu ki: inimiz ikiniz de oradan hepimiz, ba'zınız ba'zınıza düşman olarak, sonra ne

zaman size benden bir hidayetçi gelir de her kim hidayetçime uyarırsa işte o dalâlete düşmez ve bedbaht

olmaz 123 Her kim de zikrimden yüz çevirirse ona dar bir maişet vardır ve onu Kıyamet günü kör olarak

haşrederiz 124 Rabbim beni niçin kör olarak haşrettin, halbuki ben gözlü idim der 125 Buyurur ki: öyle,

sana âyetlerimiz geldi de onları unuttun, bugün de böyle bırakılacaksın 126 Ve işte rabbının âyâtına iman

etmeyip israf edeni biz böyle

sh:»3336

cezalandıracağız ve elbette o Âhret azâbı daha şiddetli ve daha bakalıdır 127 Daha onları şu irşad etmedi

mi? Ki kendilerinden evvel nice kurûn helâk etmişiz, onların meskenlerinde yürüyüp duruyorlar, her halde

bunda ibret alacak akli olanlar için çok âyetler var 128

Ya Muhammed :

﴿١٢٩﴾ وَلَوْ لَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكَانَ لِزَامًا وَّآجَلًا
مُسَمًّى ﴿١٣٠﴾ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ
طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا وَمِنْ آنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّحْ وَأَطْرَافَ
النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ﴿١٣١﴾ وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا

بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ وَرِزْقُ رَبِّكَ
خَيْرٌ وَأَبْقَى ﴿١٣٢﴾ وَأَمْرٌ أَهْلَكَ بِالصَّلَاةِ وَاصْطَبِرْ عَلَيْهَا
لَا نَسْأَلُكَ رِزْقًا نَحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَاقِبَةُ لِلتَّقْوَى ﴿١٣٣﴾ وَقَالُوا
لَوْلَا يَأْتِينَا بَايَةٌ مِنْ رَبِّهِ أَوْلَمَ تَأْتِهِمْ بَيِّنَةٌ مَا فِي الصُّحُفِ
الْأُولَى ﴿١٣٤﴾ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِنْ قَبْلِهِ لَقَالُوا
رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا رَسُولًا فَنَتَّبِعَ آيَاتِكَ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَذِلَّ
وَنَخْزَى ﴿١٣٥﴾

sh:»3337

﴿١٣٥﴾ قُلْ كُلُّ مُتَرَبِّصٍ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ أَصْحَابُ
الصِّرَاطِ السَّوِيِّ وَمَنِ اهْتَدَى ﴿١٣٦﴾

Meali Şerif

Rabbından bir kelime sebkemiş olmasa idi her halde azâb lizâm olurdu fakat müsemmâ bir ecel var

129 O halde dediklerine sabret de rabbına hamdile tesbih eyle: Güneş doğmadan evvel: gece saatlerinde

de tesbih et gündüzün etrafın da ki rızaya irebilesin 130 Ve sakın öyle şey'e gözlerini uzatma ki biz onun

hakkında kâfirleri fitneye düşürmek için onunla bir kaç çiftini Dünya hayatın cici bicisinden zevkiyab

etmişizdir, halbuki rabbının rızkı hem daha hayırlı, hem daha bakalıdır 131 Hem ehline de namaz ile emret

hem de kendin ona sabrile devam eyle, biz senden bir rızk istemiyoruz. Biz seni merzuk ederiz ve âkibet

takvânındır 132 Birde rabbından bir âyet getirse ya! Dediler, yâ kendilerine evvelki kitablardakinin

beyyinesi gelmedimi ki? 133 Eğer biz onları bundan evvel âzâb ile ihlâk etmiş olsa idik derlerdi ki o

rabbımız! Ne olurdu bize bir Resul gönderseydin de biz zelil ve rüsvay olmadan evvel âyetlerine ittiba

etseydik 134 De ki hep beklemekte, bekleyin bakalım çünkü yakında bileceksiniz: doğru yol sahipleri

kimler? ve doğru giden kim? 135

129. ﴿لَكَانَ لِرَامًا﴾ - LİZÂM. ÂD ve semuda olduğu gibi hemen Dünyada yapışan âzâb,

130. ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْخ﴾ Burada da namaz vakıtları tamamile

gösterilmiştir, 133. ﴿بَيْنَهُ مَا فِي الصُّحُفِ الْأُولَى﴾

sh:»3338

Evvelki kitablardakinin beyyinesi - Tevrat ve İncil ve sair semavî kitabların mündericatını daha açık daha

parlak bir surette beyan ve isbat eden ve bu suretle onlar hakkında dahi bir bürhan olarak nübüvveti

Muhammediyyenin açık bir mu'cizesi bulunan Kur'an gelmedi mi?